

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

23 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Dlujanschi Elic în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Creciun Gheorghe xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.06.2018 - 07.02.2020;

Instanță de apel: 05.03.2020 - 24.06.2020;

Instanță de recurs: 11.08.2020 - 23.03.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Criuleni din 07 februarie 2020, Creciun Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicată lui Creciun Gheorghe a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, să nu frecventeze locuri de agrement după orele 22:00, să participe la programe probaționale, să fie supus monitorizării electronice pe un termen de 6 luni.

S-a încasat de la Creciun Gheorghe în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 2 157 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Creciun Gheorghe, în noaptea spre 15 august 2016, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în dom. cet. Perciuleac Mihail din xxx, unde se afla și minora Xxx, a.n. 01.03.2001, acționând intenționat, având scopul satisfacerii poftei sexuale, știind cu certitudine că cet. Xxx nu a atins vârsta de 16 ani, și este în imposibilitate de a se apăra și de a-și exprima voința, deoarece era sub influența alcoolului și a substanțelor medicamentoase administrate pentru calmare de către personalul medical al ambulanței, inclusiv în prezența numitului, a întreținut cu minora Xxx un raport sexual, contrar voinței acesteia.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a

infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal, individualizată prin „viol, adică raportul sexual săvârșit prin imposibilitatea victimei de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit cu bună știință asupra unui minor”.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Creciu Gheorghe să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal și în baza sancțiunii normei date a-i stabili acestuia o pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel, procurorul a indicat că, la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Creciu Gheorghe, prima instanță nu a ținut cont de gravitatea și urmările infracțiunii săvârșite de către acesta, cât și impactul asupra societății.

La stabilirea pedepsei în privința inculpatului, consideră că prima instanță nu a luat în considerație criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal.

A notat că, deși prima instanță, în partea introductivă și descriptivă a sentinței a dat aprecierea corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei, totuși, aceasta nu a ținut cont de prevederile art.61 Cod penal, potrivit căruia pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, precum și de reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

În final, a conchis că, prin pedeapsa prea blândă aplicată de către prima instanță în privința inculpatului Creciu Gheorghe, nu au fost realizate scopurile legii penale, deoarece, având la bază circumstanțele sus menționate, nu poate fi vorba de corectarea condamnatului.

3.1. Avocatul Gonciar Maria în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Creciu Gheorghe să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, probele administrate în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești nicidecum nu demonstrează vinovăția lui Creciu Gheorghe în comiterea infracțiunii imputate, acuzarea lui poartă un caracter superficial, or, la materialele cauzei nu există nici o probă pertinentă, concludentă și utilă ce ar contura concluzia primei instanțe, precum că în acțiunile inculpatului există elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

A remarcat că, prima instanță la pronunțarea sentinței de condamnare a lui Creciu Gheorghe nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, nu a luat în considerație, că așa zisa parte vătămată în cadrul cercetării judecătorești de câteva ori și-a schimbat declarațiile, având intenția de a duce în eroare instanța.

A indicat că instanța greșit a concluzionat, că a avut loc un viol și că anume Creciu Gheorghe este vinovat în violul minorei. În cadrul urmăririi penale nu a fost verificată altă versiune, privitor la cele întâmplate în gospodăria lui Perciuleac Mihail unde, în seara cu pricina se aflau trei bărbați.

A enunțat că, la baza sentinței de acuzare au fost puse, în principiu, numai declarațiile martorului Perciuleac Nicolai, audiat în ședința de judecată, fiind contradictorii, fără a le da o apreciere critică și nu s-a dat apreciere declarațiilor ultimului, date în cadrul urmăririi penale, unde ultimul a spus: "... după ce Axeniei i-au pus injecție, el s-a dus la culcare în altă odaie și nu știe ce s-a întâmplat mai departe, deoarece s-a trezit doar dimineața, la ora 06.00 și a văzut-o pe Xxx, care, de

asemenea, s-a trezit", declarațiile martorilor V. Mihailov, I. Mihailov și E. Lazar, care au declarat doar ceia ce cunoșteau din spusele minorului N. Perciuleac.

A mai relevat avocatul că, prima instanță, pronunțând o sentință de acuzare, a ignorat declarațiile martorului Crețu Dumitrița, care, fiind audiată în ședința de judecată din 30.05.2019 a declarat: „La 11.11.2018 este ziua soțului ei și ea a invitat-o pe xxx în ospetie. Era în stare normală, apoi s-a îmbătat. Înainte de a pleca s-a plâns pe problemele care le avea: se ceartă cu mama sa, din cauza mamei sale o râde satul și a ajuns la așa situație. I-a spus mama ei, că pentru a câștiga bani, a impus-o să spună că Gheorghe și-a bătut joc de ea”.

A reiterat că, la solicitarea procurorului, fiind audiată suplimentar, Xxx a declarat: „Cu Crețu Dumitrița au fost colege de clasă. Nu poate spune că relațiile între ele sunt foarte bune, sunt aproape ca prietene. I-a spus, că nu prea ține minte tot din seara ceia, nu poate spune că a fost sau nu ceva între ea și Gheorghe, dar martorii au urechi. Nu poate spune dacă Dumitrița are motiv să mintă, e prietenă”.

De asemenea, a evidențiat declarațiile martorului Platon M., care ocupând timp îndelungat funcția de secretară a consiliului local, fiind audiată în calitate de martor în ședința de judecată i-a făcut o mustrare atât inculpatului cât și așa zisei părți vătămate, accentuând că, Xxx în sat se caracterizează ca o persoană problematică, servește băuturi alcoolice, a fost ascultată la comisia multidisciplinară, deoarece pleca deseori de acasă, nu frecventa școala. Are o purtare amorală, este capabilă de a spune minciuni. Cunoaște despre cazul din r-nul Anenii Noi, când Xxx a avut probleme cu organele de drept, învinuind pe nedrept un băiat”. A mai indicat că, prima instanța a ignorat declarațiile martorilor menționați, nu le-a dat careva apreciere, or, potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, nici o probă nu are prioritate, toate sunt la un nivel și se apreciază în ansamblu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, a fost respins apelul avocatului Goncear Maria în interesele inculpatului Creciun Gheorghe, ca nefondat. A fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal la aplicarea pedepsei stabilite în privința inculpatului și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pedeapsa stabilită inculpatului Creciun Gheorghe în baza art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal, sub formă de 5 ani închisoare, urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a concluzionat că inculpatul Creciun Gheorghe este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, or, împrejurările ce dovedesc în afara oricăror dubii vinovăția inculpatului în comiterea faptei penale incriminate, care au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel consideră că afirmațiile avocatului și ale inculpatului privind nevinovăția, reprezintă opinia subiectivă a acestora, or, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Creciun Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de

urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptelor și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Creciu Gheorghe precum că, dânsul nu a avut nici o fapta incriminată în raport cu partea vătămată Xxx, considerându-le ca fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală, fiind combătute prin probatoriul administrat, iar vinovăția acestuia a fost dovedită pe deplin și se confirmă prin ansamblul de probe administrate și cercetate în ședința instanței de apel.

Cu referire la componența de infracțiune incriminată inculpatului în baza art.171 Cod penal, instanța de apel a notat că obiectul juridic special al infracțiunii de viol, are, de cele mai dese ori, un caracter complex: 1) obiectul juridic principal îl constituie relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală și libertatea sexuală a persoanei; 2) obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea psihică, integritatea corporală, sănătatea sau viața persoanei.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute de art.171 Cod penal, îl constituie corpul persoanei.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.171 Cod penal se exprimă în fapta prejudiciabilă concretizată în acțiuni de două tipuri: 1) acțiunea principală: raportul sexual; 2) acțiunea adiacentă exprimată în oricare din următoarele trei modalități: a) constrângerea fizică; b) constrângerea psihică; c) profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința.

Latura obiectivă a infracțiunii de viol este întregită numai atunci când acțiunea principală este însoțită de acțiunea adiacentă în oricare din modalitățile normative ale sale.

În acest context, instanța de apel consideră că, în acțiunile inculpatului Creciu Gheorghe, este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de viol, or, raportul sexual contrar voinței victimei și care era în imposibilitate de a se apăra și de a-și exprima voința, a fost confirmat prin declarațiile părții vătămate minore Xxx, care a relatat în cadrul cercetării judecătorești că, la 14.08.2018 a fost violată de către Creciu Gheorghe în casa lui Perciuleac Mihail din s. Cimișeni, r. Criuleni. Au început a servi băuturi alcoolice cu inculpatul încă în gospodăria acestuia, iar după ce acesta a început să o abordeze în scopul săvârșirii unui act sexual, prin atingeri în zone intime, s-a speriat și a fugit, iar în urma ei a fugit și inculpatul. Ea a intrat în gospodăria lui Perciuleac Mihail, unde mai târziu nu prea bine ține minte ce s-a întâmplat, dar a simțit că cineva a violat-o în acea noapte.

Așa dar, instanța de apel nu poate pune la dubii declarațiile părții vătămate minore Xxx, și acestea le consideră veridice, or, deși, din probele cercetate rezultă că aceasta era în stare de ebrietate, iar în urma administrării medicamentelor, era în imposibilitate de a se apăra și de a-și exprima voința, în acest sens, afirmațiile părții vătămate sunt confirmate prin declarațiile martorului minor Perciuleac Nicolae, care fiind audiat în instanța de fond, a relatat că, el dormea în domiciliul său din s. Cimișeni, r-ul Criuleni, într-o odaie cu tatăl său pe nume Mihail. Noaptea la ei, a venit Xxx care era speriată. Peste ceva timp după ce a intrat Xxx, la dânsii în casă a intrat și Creciu Gheorghe. Toți s-au trezit și a fost chemată ambulanța văzând că Xxx este în

stare de ebrietate avansată. A venit ambulanța și i-a pus xxx o injecție, spunând că o să doarmă strâns după asta. Xxx era tot în camera unde s-a culcat el cu tatăl lui. În timpul nopții a văzut cum Creciun Gheorghe întreținea un raport sexual cu Xxx și dimineată aceasta s-a repetat.

Prin urmare, la caz, instanța de apel a reținut în afară de declarațiile victimei cu referire la faptele comise de către inculpat, și prezența martorului ocular ce a confirmat în cadrul cercetării judecătorești că, inculpatul Creciun Gheorghe a întreținut raporturi sexuale cu minora Xxx, care la acel moment era în stare de ebrietate și sub influența medicamentelor.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, o altă probă ce confirmă acuzarea adusă lui Creciun Gheorghe, este raportul de expertiză judiciară nr.20180500178 din 14 iunie 2018, prin care s-a stabilit că: sângele cet. Xxx se referă la grupa Abeta/A(II)/. Pătimită este secretoare a factorului de grup, fapt ce a fost stabilit prin cercetarea probei de salivă în stare uscată; Sângele cet. Creciun Gheorghe se referă la grupa Abeta/A(II)/. Bănuitul este secretor a factorului de grup, fapt ce a fost stabilit prin cercetarea probei de salivă în stare uscată. În frotiurile și tamponul cu conținut vaginal (m/ob.l) recoltate de la cet. Xxx au fost depistați spermatozoizi - Raportul de cercetare biologică nr. 265/A din 16.08.2016 - e.j.b.m.l. Svetlana Verbițchi. La determinarea apartenenței de grup, prin metoda RAE și RAC în fragmente din tamponul cu conținut vaginal (m/ob.l) s-a constatat antigenul "A". Deci conform rezultatelor primite și pe cât însăși cet. Xxx este secretoare, sperma depistată în (m/ob.l) a provenit de la bărbat secretor al antigenului "A", ce nu exclude provenirea acesteia de la Gh. Creciun.

La fel, instanța de apel a reținut că, deși, în speță, este un martor ocular care a relatat că în timpul nopții a văzut cum Creciun Gheorghe întreținea un raport sexual cu Xxx și dimineată aceasta s-a repetat, la caz se ține cont și de declarațiile martorului Mihailov Igor care a confirmat starea fizică și emoțională a părții vătămate minore, or, acesta, a indicat în ședința de judecată că, Xxx era în stare de ebrietate alcoolică și cerea ajutor, iar din urma ei a venit și vecinul lor Creciun Gheorghe, care la fel era în stare de ebrietate. A întrebat-o ce s-a întâmplat, dar ea nu putea vorbi deoarece era tare beată. Peste ceva timp a venit Lazăr Elena și a văzut în ce stare era nepoata sa Xxx și a sunat la salvare. Peste ceva timp a venit salvarea și i-a pus două injecții lui Xxx și au culcat-o în camera de alături pe un pat. În acel moment la dâșii acasă se afla Creciun Gheorghe. Perciuleac Nicolai i-a comunicat că în timpul nopții a văzut cum Gheorghe întreținea un raport sexual cu Xxx în camera unde dormeau ei toți, și a mai văzut cum Gheorghe stătea deasupra xxx în coridor la podea și de asemenea întreținea un raport sexual.

Totodată, în coroborare cu cele menționate supra, instanța de apel a reținut și declarațiile martorului Mihailov Valentina, din care rezultă că, noaptea, la dânsa la domiciliu a venit Xxx care era în stare de ebrietate alcoolică și care cerea ajutor de la soțul ei. Ea era speriată, avea leziuni în regiunea feței și avea pantalonii uzi. Din urma ei a venit vecinul ei cet. Creciun Gheorghe, care la fel era în stare de ebrietate. Ei au întrebat-o ce s-a întâmplat, dar ea nu putea vorbi fiindcă era beată. Se comporta neadecvat. Inculpatul a dezbrăcat-o de pantalonii uzi și aceasta umbla goală prin casă într-o pereche de chiloți, care dimineată nu mai erau și nu au mai fost găsiți. I-a oferit o pereche de pantaloni scurți de a-i săi și a îmbrăcat-o.

Mai mult, martorul în cauza a mai declarat că, peste ceva timp a venit salvarea și i-a administrat lui Xxx două injecții și ultima a rămas la dâșii să doarmă. Tot în

acel moment Creciun Gheorghe a rămas și el să doarmă la dâșii. Ea cu copiii și cu soțul Mihailov Igor s-au culcat în altă cameră. În timpul nopții a auzit zgomote în odaia în care dormea Xxx, și soțul ei s-a dus ca să vadă ce se întâmplă. Intrând în cameră a văzut că Xxx era la podea, iar Creciun Gheorghe o ridică de la podea spunând că Xxx a căzut jos singură și el o ridică de jos. După care soțul ei l-a ajutat pe inculpat să o ridice și s-a întors în cameră și ei s-au culcat. Fratele ei Perciuleac Nicolae i-a comunicat că, în timpul nopții, Xxx a întreținut un raport sexual cu Creciun Gheorghe în camera unde dormea, iar dimineață și în coridor cet. Creciun Gheorghe stătea deasupra lui Xxx.

Referitor la acțiunea adiacentă, care completează latura obiectivă, manifestată prin constrângerea fizică, constrângerea psihică și profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința, în speță, instanța de apel a remarcat că inculpatul Creciun Gheorghe, a întreținut raportul sexual, profitând de imposibilitatea părții vătămate de a se apăra și a-și exprima voința, or, din probele cercetate rezultă evident că minora Xxx era în stare de ebrietate, a întrebuințat băuturi alcoolice anume la domiciliul inculpatului, fapt confirmat și prin declarațiile Creciun Georgeta, care fiind fiica inculpatului, a indicat că, a mers acasă cu Xxx Xxx, unde ultima a stat la masă și a servit vin cu tatăl său și prietenul său Andrei Josan. Aproximativ pe la orele 17:00 Andrei Josan a plecat acasă, însă Xxx a mai rămas la masă să mănânce. După care Xxx Xxx a spus că pleacă acasă, a ieșit din casă și lângă poartă a căzut jos deoarece era în stare de ebrietate, după care s-a ridicat și iar a căzut jos.

Pe lângă faptul că partea vătămată minoră era în stare de ebrietate, fiind deja în gospodăria lui Perciuleac Mihail, acesteia i s-a chemat ambulanța, iar în urma controlului medical, minorei i s-a administrat intramuscular: soluție diazepam 10 mg și soluție lozix, fapt confirmat prin fișa de solicitare a asistenței medicale de urgență a pacientei Xxx din 15.08.2016, ora 00:44, din care se atestă că la data și ora respectivă, ultima a fost diagnosticată cu reacție la un factor de stres important, prezenta agitație psihic-motorie, tremurături și avea un discurs verbal incoerent.

Instanța de apel a explicat că, constrângerea fizică poate consta în lovire sau în oricare alte acte de violență fizică exercitate asupra victimei pentru a înfrânge împotrivirea acesteia la raportul sexual. Se are în vedere, inclusiv, imobilizarea fizică a victimei sau dezbrăcarea cu forța a acesteia. La rândul său, constrângerea psihică, exercitată în cazul infracțiunii specificate la art.171 Cod penal, presupune înfrângerea sau paralizarea rezistenței victimei, concretizată în amenințarea cu aplicarea imediată a violenței fizice, dacă victima nu se va conforma cerințelor făptuitorului.

În aceasta ordine de idei, instanța de apel a reținut că, partea vătămată minoră la acel moment, pe lângă faptul că era în stare de ebrietate, aceasta mai era și sub influența medicamentelor, fapt ce denotă că minora era în imposibilitatea de a conștientiza acțiunile, iar în cazul dat, inculpatul Creciun Gheorghe a profitat de starea acesteia și a întreținut rapoarte sexuale cu Xxx, contra voinței acesteia.

De asemenea, instanța de apel a relevat că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.171 Cod Penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. Motivele violului constau în: năzuința de satisfacere a necesității sexuale (de cele mai dese ori); răzbunare; năzuința de a dezonora victima în fața altora; năzuința de a determina victima să se căsătorească cu făptuitorul etc.

În continuare, instanța de apel a constatat că inculpatul Creciun Gheorghe a comis fapta infracțională cu intenție, or, acesta își dădea seama de caracterul

prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau admitea în mod conștient survenirea acestor urmări, în situația în care, acesta știind cu certitudine că, Xxx este minoră, a întreținut rapoarte sexuale cu Xxx, contra voinței acesteia. Or, după ce a servit inculpatul Creciu Gheorghe și minora Xxx băuturi alcoolice, la domiciliul inculpatului, partea vătămată minoră a fugit la Perciuleac Mihail, gospodăria care se afla mai aproape, iar inculpatul a alergat după aceasta, rămânând chiar pe noaptea la Perciuleac Mihail, fapt confirmat prin declarațiile martorului Mihailov Valentina, care a indicat că, Creciu Gheorghe a rămas și el să doarmă la dânșii.

Prin urmare, materialul probator indubitabil demonstrează legătura cauzală dintre acțiunile intenționate ale inculpatului Creciu Gheorghe și consecințele survenite, a întreținut rapoarte sexuale forțate în formă normală cu minora Xxx.

Cu privire la circumstanța agravantă a infracțiunii specificate la art.171 Cod penal, instanța de apel a reținut că inculpatul Creciu Gheorghe a comis violul, cu bună știință asupra unui minor.

Instanța de apel explicat că victima violului săvârșit cu bună știință asupra unui minor trebuie să aibă vârsta între 14 și 18 ani. Mai mult, făptuitorul trebuie să aibă certitudinea privind vârsta victimei, or, în speță, s-a constatat că, fiica inculpatului Creciu Gheorghe este de aceeași vârstă ca și Xxx Xxx, prin urmare, inculpatul cu certitudine cunoștea că, la momentul comiterii faptei infracționale, Xxx era minoră și era de o vârstă cu fiica acestuia.

Subiect al infracțiunii prevăzute de art.171 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, prin urmare, instanța de apel a stabilit că, în speță, inculpatul Creciu Gheorghe întrunește calitatea de subiect al faptei imputate.

Cu privire la faptul pretins de apărător, precum că, parte vătămată de câteva ori și-a schimbat declarațiile, în acest sens, instanța de apel a reținut că, din declarațiile minorei, confirmate prin declarațiile martorului Lazăr Elena, care este tutore a minorei, rezultă că, sora și fratele lui Creciu Gheorghe pe nume Vera și Creciu Sergiu au început să o determine prin promisiunea că îi vor oferi bani numai ca să își retragă plângerea depusă de dânsa pe faptul violului și să declare în continuare ofițerului de urmărire penală și procurorului care efectuează și conduce urmărirea penală că nu a fost violată de Creciu Gheorghe și în genere nu a existat nici un viol, cu scopul ca ultimul să nu fie atras la răspundere.

Instanța de apel a menționat în fine că, minora a scris cerere indicând că nu a fost violată, fiind determinată de Creciu Sergiu, soția acestuia Crăciun Maria, de sora lui Creciu Gheorghe pe nume Vera și de avocat prin oferirea de bani în sumă de 5 000 lei și prin promisiunea că în viitor îi vor oferi 1 000 euro ca să susțină informația din cerere și să declare în calitate de parte vătămată în cadrul urmăririi penale că nu a fost violată.

Astfel, circumstanțele date, deși rezultă doar din declarațiile minorei și tutorii acesteia, la caz, instanța de apel la adoptarea soluției a ținut cont strict de probele cercetate doar în ședința de judecată, fiind în coroborare între ele, în consecință, probele administrate au confirmat vinovăția inculpatului.

4.2. Cu referire la individualizarea pedepsei inculpatului Creciu Gheorghe, instanța de apel a stabilit că sancțiunea art.171 alin.(2) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 5 la 12 ani.

În calitate de circumstanță agravantă potrivit art.77 Cod penal, instanța de apel

a stabilit în privința inculpatului Creciu Gheorghe - stare de ebrietate alcoolică în momentul comiterii faptei. Careva circumstanțe atenuante în baza art.76 Cod penal, nu au fost stabilite.

Așa dar, instanța de apel a constatat că prima instanță, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Creciu Gheorghe, a ținut cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, care anterior nu a comis nici o infracțiune, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu a recunoscut vina incriminată.

În acest context, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor și personalitatea inculpatului, instanța de judecată a constatat justificat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse în formă de închisoare pe un termen de 5 ani, în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, prima instanța a conchis că pedeapsă de 5 ani închisoare fixată lui Creciu Gheorghe, urmează a fi suspendată pe un termen de probațiune de 5 ani, însă, instanța de apel a constatat că soluția primei instanțe la acest capitol, este neîntemeiată, în situația în care pe parcursul cercetării judecătorești în instanța de apel, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Creciu Gheorghe nu poate beneficia de prevederile art.90 Cod penal, or, acesta a comis infracțiunea imputată, știind cu certitudine că partea vătămată este minoră, profitând de imposibilitatea de a se apăra sau de a și exprima voința, din aceste considerente, sentința Judecătoreiei Criuleni, sediul Criuleni din 07.02.2020, a fost casată în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, în privința inculpatului.

În acest sens, instanța de apel a reținut că expunerea la violență în timpul copilăriei are consecințe exclusiv negative asupra sănătății fizice și mentale. Dovezile sugerează și faptul că întreaga societate poate fi vătămată atunci când copiii suferă în acest mod. În consecință, această problemă trebuie tratată atât din perspectivă socio-economică cât și morală. Recunoașterea faptului că violența împotriva copiilor poate să apară oriunde, poate induce pesimism privind perspectivele eradicării sale definitive.

Prin urmare, instanța de apel consideră că anume pedeapsa cu executare pe un termen de 5 ani închisoare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise și personalitatea inculpatului.

Instanța de apel a constatat că, o pedeapsă privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința lui Creciu Gheorghe, este inoportună, în situația în care, acesta a comis o fapta ilegală asupra unei minore, nerecunoscând vinovăția, deși probele cercetate în ședința de judecată, au confirmat contrariul.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de apel consideră că

pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis stabilită în sarcina inculpatului de către instanța de fond, va fi una echitabilă și va atinge scopul legii penale, evitând în viitor săvârșirea unor fapte similare, prin urmare, la caz, instanța de apel a exclus aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului Creciun Gheorghe.

5. Avocatul Dljanschi Elic în numele inculpatului, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Creciun Gheorghe să fie achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, atât instanța de apel, cât și prima instanță a enunțat probele prezentate de acuzare, care după concluzia acestora coroborează între ele și în fine redau un tablou al infracțiunii pretins comise de Creciun Gheorghe. Însă, probele prezentate de partea apărării, de asemenea coroborează între ele și în fine redau un tablou al infracțiunii, care demonstrează că infracțiunea nu a fost comisă de condamnatul Creciun Gheorghe.

A reiterat declarațiile martorului Creciun Georgeta, care a declarat că ea a petrecut-o pe partea vătămată Xxx acasă și că aceasta, la poartă, fiind în stare de ebrietate, de mai multe ori a căzut. Apoi s-a culcat în aceeași odaie cu Creciun Gheorghe. Consideră că, aceste declarații confirmă faptul că Creciun Gheorghe nu a comis inflațiunea incriminată.

De asemenea, a evidențiat declarațiile martorului Crețu Dumitrița, care a declarat că, din discuții care le-a avut cu Xxx ccc, a înțeles că mama ei Lazăr Elena a impus-o să scrie plângerea dată și că Creciun Gheorghe și-ar fi bătut joc de ea, ca să ceară bani de la inculpat pentru cazul dat.

A remarcat că, scopul acțiunilor lui Xxx Xxx împreună cu Lazăr Elena este de a primi bani în sumă de 5 000 euro de la Creciun Gheorghe, însă din considerentele că acesta nu a căzut de acord să le dea suma solicitată, au făcut declarațiile date în instanță. Această concluzie este expusă și în declarațiile martorului Iovu Vera, care a declarat că, despre cele întâmplate a aflat a doua zi după care plecase la mama vitregă a Axenei Xxx, Lazăr Elena, ca să-i povestească despre cazul dat. Lazăr Elena a zis că îi va povesti și își va retrage plângerea dacă Iovu Vera îi v-a da 5 000 de euro pentru ca fratele său Creciun Gheorghe să nu stea la închisoare.

Apărarea a relatat că, la momentul sosirii medicilor de la Ambulanță în casă erau 2 bărbați și câteva femei. Din declarațiile lui Xxx și a celorlalți martori ai acuzării a constatat că în casă la Perciuleac Mihail erau: Perciulec Mihail, fiica acestuia cu numele Valentina, soțul ei Mihailov Igor, fiul acestora pe nume Nicolai și Creciun Gheorghe. Consideră că, se contrazic declarațiile date privitor la faptul că în casă erau 2 contra la 3 bărbați și este evident faptul, că cineva este cointeresat ca în casă la Perciuleac Mihail, la acel moment să fi apărut și al treilea bărbat, Creciun Gheorghe. De asemenea, se contrazic declarațiile martorului supra menționat cu declarațiile părții acuzării, privitor la faptul, că la acel moment pe corpul lui Xxx avea urme de leziuni corporale.

A reținut că, nici Organul de Urmărire Penală, nici prima instanță și nici instanța de apel nu au atras atenția celor menționate supra pentru a exclude orice dubii, Organul de Urmărire Penală urma să cerceteze toate versiunile cazului dat, iar prima instanță și instanța de apel aveau obligația de a se expune asupra circumstanțelor expuse.

A expus că, nu a fost verificată altă versiune, privitor la cele întâmplate în gospodăria lui Perciuleac Mihail, unde, în seara cu pricina se aflau alți bărbați. Pentru a exclude participarea acestora la un act de viol asupra lui Xxx urmau a fi efectuate teste medico-legale cu mostre culese de la toți bărbații aflați în casa lui Perciuleac Mihail în noaptea de 14 spre 15 august 2016.

A mai relevat că, în dimineața zilei de 15.08.2016 pe la orele 04:00, Creciun Gheorghe s-a trezit și a plecat de acasă la lucru pe deal. Acest fapt a fost confirmat de martorul Macari Ion, care l-a dus cu microbuzul împreună cu fiica lui Geta.

La capitolul probelor acuzării, se constată faptul că atât partea vătămată Xxx, cât și martorul Perciuleac Nicolai au făcut declarații de mai multe ori, care în sensul lor sunt diferite. În fine divergențele declarațiilor acestora nu au fost înlăturate, ori Xxx a mai declarat că nu ține minte dacă a fost un act sexual între ea și Creciun Gheorghe, apoi a declarat că a simțit că a fost violată însă nu știe de cine, iar în fine a spus că a fost violată de două ori de către Creciun Gheorghe.

La acest capitol, consideră că nu a fost rezolvat fondul cauzei, ori la cazul dat au rămas un șir de momente neelucidate și prin neclarificarea lor trezesc dubii esențiale asupra faptului comiterii infracțiunii incriminate lui Creciun Gheorghe.

A declarat că, conform versiunii declarate de probele acuzării, în noaptea de 14 spre 15 august 2016, Xxx s-a retras în casă la Perciuleac Mihail pentru a se ascunde de Creciun Gheorghe, care o fugărea și intenționa să o violeze. Acasă la Perciuleac Mihail erau - Perciuleac Mihail, fiica acestuia cu numele Valentina, ginerele Mihailov Igor și fiul Perciuleac Nicolae.

În acest sens a reținut că, nimeni din aceste persoane nu i-a reproșat ceva lui Creciun Gheorghe, dacă s-ar fi întâmplat așa cum au declarat ei, nimeni nu l-a alungat acasă, nimeni nu a chemat poliția, deși a fost chemată ambulanța. Ba mai mult ca atât, i-au permis să doarmă la ei în casă, deși singuri nu dispun de spațiul necesar. Aceasta când Creciun Gheorghe este vecin, are casa lui aproape.

A enunțat că, din materialele cauzei penale rezultă că inculpatul Creciun Gheorghe se caracterizează în exclusivitate pozitiv, anterior nu a fost judecat, este angajat în câmpul muncii, din cuvinte la evidenta medicului psihiatru, narcolog nu se află și are la întreținere un copil minor.

A expus că instanța de apel, la numirea pedepsei a indicat faptul că careva circumstanțe atenuante conform art.76 Cod penal nu sunt. Consideră că, această eroare a dus la judecarea greșită a cauzei și neaplicarea în privința lui Creciun Gheorghe a prevederilor art.90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei.

Suplimentar a specificat că, la numirea pedepsei cu executarea în penitenciar semiînchis, instanța de apel a indicat „Termenul de executare a pedepsei lui Creciun Gheorghe, a-l calcula de la data reținerii acestuia de către organele competente.” Însă, nu s-a expus asupra termenului aflării lui Creciun Gheorghe în arest preventiv, timp de 5 luni în cazul dat.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că din textul recursului declarat se evidențiază că recurentul își manifestă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or aprecierea probelor nu se regăsește în temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru recurs pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.

La fel, din textul recursului se evidențiază că avocatul critică decizia instanțelor de fond la capitolul individualizării pedepsei, temeiul care este prevăzut de pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

În esență, critica avocatului se axează pe ideea că instanțele de fond nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat dispunând condamnarea lui Creciu Gheorghe în baza art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal, precum și în partea stabilirii pedepsei, nefiind de acord cu excluderea prevederilor art.90 Cod penal.

Raportând materialele dosarului la criticele recurentului, Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile semnalate nu sunt prezente la caz, iar pentru a statua astfel s-a rezultat din raționamentele ce urmează.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând concludent prezența în acțiunile lui Creciu Gheorghe a elementelor infracțiunii prevăzute la art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzută de art.171 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct.5. din prezenta decizie, sunt întemeiate și pe critica modului în care instanțele de fond au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art.art.6 pct.111), 27, 414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune partea apărării este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Totodată, se reține că motivele invocate în recursul de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4. din decizie).

În altă ordine de idei, referitor la temeiul de casare prevăzut de pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 5 ani inculpatului Creciu Gheorghe pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, totodată ținând cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, inculpatul fiind în stare de ebrietate, de personalitatea inculpatului, care anterior nu a comis infracțiuni, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu a recunoscut vina incriminată.

La fel, Colegiul penal amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor

art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea în cursul procesului.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o prerogativă a instanței de judecată care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În acest context, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de apărarea în cererea de recurs, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

Cu referire la alegațiile avocatului, că instanța de apel nu s-a expus pe marginea circumstanțelor care-l caracterizează pozitiv pe inculpat și au importanță pentru individualizarea pedepsei, Colegiul penal respinge argumentul, or, instanța de apel a evidențiat semnificația deosebită a impactului social pe care îl are săvârșirea în societate a unor astfel de infracțiuni.

În acest context, Colegiul penal conchide că excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, cu referire la argumentele recurentului precum că, „instanța de apel nu s-a expus asupra termenului aflării lui Creciun Gheorghe în arest preventiv pe o perioadă de 5 luni”, Colegiul penal explică că omisiunea semnalată nu este de natură să răstoarne decizia instanței de apel.

Or, în temeiul prevederilor art.469 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, și anume computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu,

dacă aceasta nu a fost soluționată la adoptarea hotărârii de condamnare.

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptele întrunesc elementele infracțiunilor incriminate și că recursul ordinar este neîntemeiat.

Prin urmare, recursul de pe rol fiind neîntemeiat, urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

d e c i d e :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Dlujanski Elic în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Creciu Gheorghe xxx*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Guzun Ion